

Hörkön sukuseuran kevätretki Ruissaloon

Koko Ruissalon alue oli kauneimmillaan, ja epävakainen sääkin tuntui kääntyneen aurinkoisemmaksi, kun Hörkön sukuseuran kevätretkipäivä koitti lauantaina 16.5.2015.

Joukossamme oli tällä kertaa Hörkköjä Paimiosta, Salosta ja Turusta.

Ruissalon tammilehdot olivat valkoisina kukkivista valkovuokoista. Retkikohteeseen eli Turun yliopiston vuonna 1924 perustettuun ja vuonna 1956 Ruissaloon muuttaneeseen kasvitieteelliseen puutarhaan kokoontui 11 seuran jäsentä. Muutamille mukaan aikoneille oli tullut este.

Kasvitieteellisen puutarhan sisäpuutarhan viidessä erityyppisessä kasvihuoneessa kiersimme ihmetellen niiden kasvien runsautta ja kauneutta. Ihastuksen huokauksia herättivät mm. monet orkideat ja idyllinen vesiallas-huone jättiläislumpeineen. Nykyinen kasvihuonerakennus on valmistunut

1998. Kahvittelun jälkeen iltapäivämme huipentui kävelyn ulkopuutarhassa. Ulkopuutarha on laaja, vanhaan ja uuteen puoleen jaettu 24 hehtaarin alue.

Lienevätkö aiempien päivien ranakat sateet pelotelleet joitakin tulemassa, pitivätkö puutarha- ja peltotyöt ihmiset poissa vai oliko toukokuun

Johannekselaisessa ollut kutsu jäänyt huomaamatta? Meillä mukana olleilla oli mukavaa, mutta mielellämme olisimme tavanneet Hörkköjä runsaslukisemminkin!

Hörkkö on sukunimenä elossa olevilla vielä 520 ihmisellä, joista 21 asuu ulkomailla. Entisenä nimenä Hörkkö on

200 ihmisellä (lähde: sukunimitilasto 11.5.2015). Sukuseuran toimintaan mukaan mielivät, seurata lehti-ilmoittelua. Seuraava tapaamisemme koittaa heinäkuussa Johannesjuhilla.

– Sari Scimone –

Vincentiuksen jälkeläiset koolla Helsingissä

Vincentius-Väntsi -sukuseuran kokous pidettiin 25.4. Rastilan kartanossa Helsingissä. Seuran sääntömääräinen vuosikokous pidetään joka toinen vuosi, välivuosina on toteutettu mm. matkoja entiselle kotiseudulle Johannesseen.

Rastilan kartano tarjosi hyvät puitteet kotoisalle yhdessäololle, jonka aikana palautettiin mieliin kuvaesityksen muodossa sukuseuran kymmenvuotisjuhlalat 2013 Lahdessa sekä kotiseutumatka Viipuriin ja Johannesseen vuoden 2014 aikana.

Uuteen metodiin sukututkimuksen saralla saatiin tuntumaa, kun **Riitta Varis** kertoi DNA-tutkimuksen mahdollisuuksista suvun vaiheiden kartoittamisessa. Avoin kysymys on yhä, mistä suvun ”kantaisä” **Vincentius** on tullut 1500-luvun alun tiedämissä Viipuriin.

Heikki Korhosen johtamassa varsinaisessa sukkokokouksessa käytiin lävitse sääntöjen määräämät asiat vuosilta 2013 ja 2014 sekä todettiin, että tänä vuonna osallistutaan Karjalaisille kesäjuhlille Hyvinkäällä ja Johannesjuhille Liedossa. Seuran puheenjohtajana jatkaa **Paavo Väntsi**, varapuheenjohtajaksi valittiin **Pirkko Anttila** (varalle **Jaana Lindman**), hallituksen jäseninä jatkavat **Tuija Junkkari** (Suvi Väntsi), **Hannu Väntsi** (Heikki Toimela), **Leena A.I. Väntsi** (Heikki

Korhonen). Toiminnantarkastajaksi valittiin **Topi Junkkari**, varalle **Leena Väntsi**. Sihteerinä ja rahastonhoitajana jatkaa **Raimo Väntsi**.

Vuoden 2014 aikana saatiin uusin tapainos **Risto Väntsin** tutkimuksiin perustuvasta sukukirjasta ”Kaskisavuja Kaijalasta, Vincentius Viipurista - Väntsit Kaijalan kylästä 2000-luvulle”. Edellinen painos, vuonna 2009 Vuoden sukukirjaksi valittu teos, oli päässyt jo loppumaan. Saman vuoden 2014 aikana liitettiin myös sukuseurana Karjalan Liittoon, jonka kesäjuhliin on osallistuttu vuosittain. Ensi vuonna on tarkoitus järjestää sukuseuran matka hallituksen valitsemaan kohteeseen. Myös Johannes-Seuran ja Karjalan Liiton tapahtumat ovat vuoden 2016 ohjelmistossa.

Vincentius-Väntsi -sukuseurassa oli 31.12.2014 jäseniä 185, joista nuoris jäseniä 39. Eri puolella Suomea asuviin sukuseuran jäseniin pidetään yhteyttä sukutiedotteiden välityksellä.

– Paavo Väntsi –

Johannes-Seura ry:n sääntömääräinen syyskokous Johannesjuhlan yhteydessä Liedon Loukainaisten koulussa, lauantaina 25.7.2015 klo 13.00

Käsitellään sääntöjen 9§:ssä mainitut asiat sekä johtokunnan esitys kansallispukuhankkeen jatkamisesta.

– Johtokunta –

Päätoimittajan kynästä

Johannekselaisen päätoimittaja **Hannu Rastas**

Kasvua yli rajojen

Pihapiiri vaatii veronsa tähän aikaan vuodesta ja pitkin kesää. Puutarhan hyväksi tehty työ antaa kuitenkin vastinetta välittömästi sekä vuosikymmeniksi. Kevään airut, koreanonnenpensas on jo ehtinyt varhaisen keltakukintonsa pudottaa, mutta se sai pohtimaan pihapiirin muitakin rajan yli siirtyneitä kasvilajeja. Kotimaisten lajitoverien keskeltä niitä löytyikin moneen lähtöön.

Pensaspuolelta on edessäpäin norjanangervojen ja unkarinsyreenien kukintakausi. Lehtipuut ovat lounaassa ehtineet jo lähes täyteen lehteen – jaloimpia lukuun ottamatta. Niiden joukosta voi etäisemmiksi edustajiksi poimia terijoensalavan, taalainmaankoivun sekä ruotsinpihlajan. Berliininpoppelien rivistö olisi jo komeimmissa mitoissaan, ellei hyönteishyökkäys olisi vuosia sitten tuhonnut koko kantaa näiltä seuduilta. Havupuiden ikivihreä tulee osaksi myös kaukaisilta mailta: sembramännyt Karpaateilta, serbiankuuset nimensä mukaisesti Balkanin vuoristoseudulta ja siperianpihta arojen takaa idästä. Hemlokki ja mustakuusi ovat Kanadan karujen seutujen oloista lähteneitä. Erikoisimmat havupuut ovat douglaskuusia, jotka sahan raameihin joutuessaan muuntuvat kuulemma oregonmännyiksi. Nämä Amerikan mantereen jättiläiset, punapuun sukulaiset, ikääntyvät siellä jopa tuhanteen vuoteen ja noustavat latvansa sataan metriin. Suomalainen ilmasto jättää kasvun kolmanneksen ennätystasosta ja pihapiirissä päästään siitäkin vasta puoleen.

Nämä esimerkit kertovat, että kasvit liikkuvat ja jalostuvat yli rajojen sinne missä elinolosuhteet ovat hyviä tai edes siedettäviä. Suomen oloissa lajikkeita otetaan vastaan hallitusti ja olosuhteiden kestävyyttä kehitetään paikallisella taimikasvatuksella. Aikanaan oli toisin. Pietari Kalm toi Suomeen ja osin Piikkiön pappilaankin kymmenien lajikkeiden siemeniä Pohjois-Amerikan matkaltaan – koriste- ja hyötykasveiksi. Yksittäisiä harvoja lajikkeita niistä edelleen löytyy, suurin osa ei kestänyt ensimmäisiäkään talvikausia. Ora-pihlajaa muun muassa saatiin sitkeäksi aitakasviksi, se kesti rajun siirron valtameren yli.

Palataan jälleen pihapiiriin. Sokerina pohjalla on ruusujen rintama, jossa ei vielä ole Viipurin ruusua ja Valamon ruusukin on vain todennäköinen. Täysi varmuus on kuitenkin yhdestä John Cabot –ruususta, jonka kotimaa on Kanada. Kukka on saanut nimensä italialaisesta Giovanni Capotosta, joka tunnettiin englantilaisella nimimuodolla hänen purjehtiessaan Englannin lipun alla. Giovanni-John oli viikinkiajan jälkeen ensimmäinen eurooppalainen kulkija Pohjois-Amerikan mantereen puolella – vain muutamia vuosia aikaisemmin Kolumbus oli tyytynyt löytämiinsä saariin. Giovannin yksi rantautumispaikka sai myöhemmin kaupunkinimen St John. Sehän on selvä vastine kotoiselle Pyhälle Johannekselle. Tervitaanko tuon selvempää yhteyttä ruusun valintaan. Hankinta näyttäytyi kyllä muutenkin onnistuneeksi.

Kesän tulo vielä temppuilee, mutta tulollaanhan tuo on. Ja on aihetta toivottaa Hyvää Juhannusta!

Aineiston toimittaminen

Aineiston toimittamiseen on käytettävissä useita eri vaihtoehtoja. Mieluiten otamme vastaan valmiiksi sähköiseen muotoon tehtyä aineistoa eli sähköpostilla tai levykkeillä toimitettua, mutta kaikki perinteiset menettelytavat ovat edelleen myös käytössä.

Sähköpostilla aineiston voi toimittaa osoitteeseen **hannu.rastas@dlc.fi** tai **marjatta.haltia@kolumbus.fi**. Levykkeet ja paperilla olevan aineiston voit lähettää osoitteella: tai voit toimittaa sen seuran toimistoon Piikkiöön: Johannekselainen, Myllytie 1, 21500 Piikkiö.

Pyydämme toimittamaan aineiston seuraavasti:

Seuraava numero ilmestyy heinäkuussa. Aineiston toimittaminen viimeistään 27.6.2015 mennessä (painopv 7.7.).

Lehti lähtee jakeluun suoraan kirjapainosta. Osa tilaajista saa sen jo painopäivää seuraavana päivänä ja kaikki kotimaan tilaajat viimeistään kolmantena arkipäivänä painopäivän jälkeen. Jos aineiston toimittamisesta on kysyttävää tai ilmenee häiriöitä jakeluaikataulussa, ottakaa yhteyttä lehtitoimikunnan jäseniin.

Lehtitoimikunta

Kuolleita

Veikko Rainer Lehikoinen kuoli 18.4.2015 Turussa. Hän oli syntynyt 2.7.1935 Johanneksessa. Kaivaten muistavat Jukka, Pia, Antti ja Ville, Sonja, sisko ja veljet sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.

Hellä Mariita Kaiti kuoli 28.4.2015 Turussa. Hän oli syntynyt 8.10.1938 Johanneksessa. Kaivaten muistavat Pertti ja Inkeri, Jani, Jenni, Julia ja Kamilla sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunaus toimitettu hiljaisuudessa.

Merkkipäiviä

90 vuotta

Taimi Pentti Vaahtolan Pentinmäeltä 5.6.2015. Lämpimät Onnittelut.

Ylioppilaita

Annika Elisa Anttila (Turun Klassinen Lyseo). Vanhemmat: Silja ja Seppo Anttila. Isovanhemmat: Helinä o.s. Kurki (Kajjala) ja Tapio Anttila Sauvosta

Valmistuneita

Yo-markkinointimerkonomiksi pääsi Jyväskylän Viitaniemen ammattiopistosta **Elina Mäkelä**. Vanhemmat Sari ja Tommi Mäkelä, Tampere. Isovanhemmat Sirkka Kosklin Mouhijärveltä ja Veikko Kosklin Johanneksen Huistuppulasta.

Kiitokset

Sydämellinen kiitos!

Uuraalaiset ry kiittää Johannes-Seuraa ja Johannekselainen-lehteä onnitteluista ja huomionosoituksesta seuramme 50-vuotisjuhlan yhteydessä sekä juhlakirjalle annetusta tuesta.

JUHANNUS

Tyyneen kuvastui merenpintaan
tuuhean lehvistön varjokuvat,
voi, miten selvinä juhannusmuistot
mieleeni kuvastuvat.
Nuoruus ja meri,
läikkävä veri,
toveripiiri ja ilta.
Kirkkaana kaartuu muistoissani
Johannes-muistojen silta.
Kotimaakunta ja Suomi suvi,
rakkaana mieleeni heijastuvi.
Juhannus-sunnuntain aamu on
lauha
mieleni täyttää ääretön rauha,
Voi, miten kaunis on kesäinen päivä
häipyvi huolteni häivä.
Vanhenen kesän kerrallaan,
nuoruusmuistoni ennallaan
mielessä säilyy,
kirkkaana päilyy,
niitä en toki voi unhoittaa.
Rakas on koko Suomi maa.

Johannekselainen 6 / 1963 (kirjoittaja tuntematon)

Kirkkovuosi helluntaista eteenpäin

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkovuosikalenteri seuraa läntistä perinnettä, jossa kirkkovuosi alkaa kalenterivuoden loppupuolella ensimmäisestä adventtisunnuntaista. Kirkkovuoden keskus on pääsiäinen, ja se päättyy vuoden lopulla tuomiosunnuntaihin. Kirkkovuotemme rakentuu siis joulun, pääsiäisen ja helluntain ympärille.

Kirkkovuoden värejä kutsutaan myös liturgisiksi väreiksi. Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa käytetään kirkkovuoden jumalanpalveluksissa viittä liturgista väriä: valkoista, punaista, vihreää, violettaa tai tumman sinistä ja mustaa.

Liturgiset värit ilmentävät kirkkovuoden pyhien aiheita. Pyhäpäivän liturgista väriä käytetään yleensä koko seuraavan viikon ajan.

Vihreä kuvaa toivoa ja iankaikkista elämää, mutta on myös elämänvoiman ja kasvun väri. Vihreää käytetään loppiaisesta laskiaiseen sekä lähes kaikkina helluntain jälkeisen ajan pyhinä.

Lähde: www.evl.fi

Tapahtumakalenteri

2015

KESÄKUU

13.-14.6.

Karjalan Liiton kesäjuhlat Hyvinkäällä,

14.6.

14.6. Johannes-Seuran matka KL kesäjuhlille (ks. sivu 8)

HEINÄKUU

12.-17.7.

Johannes-Seuran bussimatka Norjaan, Osloon (ks. sivu 6)

25.7.

Johannesjuhlat Liedossa

25.7.

Johannes-Seuran syyskokous Liedon Loukainaisten koulussa klo 13

25.7.

Vaahtola-Rokkala-Riionsaari kyläkokous Johannesjuhlilla Liedossa klo 11.30

Johannekselaisii sananparsii

”Suu ko sarkapirta, niin käyvät kaik loi-met sekä kutteet” sanoi **Parta-Kaijanen** ko emännät käskiit miehii pitolois syömää. (**Anton Kaijanen**, Suonpää)

* * * * *

”A tyhmä mies Ylämaa mies ko ei mää peittoo” sanoi **Arnick** ko työmies lähti enne iltaa pois töist ja tul häntä vastaa tiel.

* * * * *

”Kylhä mie sen koon ossaan tehä, mut mite käyp sen yyn kans?” sano Virran Yrjö kun joutui kirjoitusta harjoittelemaan. (**Yrjö Karhu**, Karhula)

* * * * *

”Ethä siint nyt vihille mää” sano **Parta-Ierikka** vävyllleen ko vävy läks aamusil hevosii metsäst hakemaa ja päälleen laitto (pukeutui). (Koskijärvi)

* * * * *

”A iha on hyvä miel ko näk rikasta” sano **Sairanen** Tikkalasta ko näki Kirjolan omistajan **Nobelin** - ”mut eihä hää nii sorja oo, vaik onkii rikas”.

* * * * *

”Pirut tekköötkaa pessää mein kyllää” sanoi **Antti Tikka** ko Tikkalaa perustiit voimistelu- ja urheiluseuran.

* * * * *

”Tehkääpäs työ neljä pyrämiiti jalkaa” sano Malki Pekko ko häne pojat olliit voimistelu pyrämiiti jalkoin. (**Pekko Väisänen**, Tikkala)

* * * * *

”Ah mikset likka aikannaa meil tult, vaik meil on pelto suur” sanoi **Peussa Pekko** ko huokail vanhanpoikan.

* * * * *

”Nyt miul on närreenkarvane par-ta” sanoi **Mäntysen Jussi** kun hänen partansa alkoi harmaaksi kehittyä. (Rokkalankoski)

* * * * *

Johannes-Seuran toimiston aukioloajat

KE 3.6.	12 - 17
LA 6.6.	10 – 15
KE 10.6.	12 – 17
KE 17.6.	12 – 17
KE 24.6.	12 – 17
KE 1.7.	12 – 17
LA 4.7.	10 – 15
KE 8.7.	12 – 17

Sata matkaa Karjalaan

”Olin kahlannut tutusta rannasta pienen lahdenpoukaman yli ja jäin istumaan rantakiville. Ruusut kukkivat, oli aurinkoa, tuulenvirettä, pientä välkkyvää aallokkoa. Silloin tunsin, että olen kotona. Täältä lähdin ja tulin takaisin. Oli sellainen tunne, että pian mummoni tulee koskettamaan olkapäätä ja kutsuu takaisin kotipihaan pois haaveilemasta. Saattoi hän siellä ollakin...”

Kuvaus oli Katajaisen Liisan vahva mieleen piirtynyt kokemus 90-luvun retkeltä Revonsaareen. Se on ollut yksi matka yli sadan Kannaksen matkan joukossa, mutta kokemuksena ainutkertainen. Toki matkoilla on ollut runsain mitoin iloa ja dramatiikkaa, vastoinkäymisiä ja hauskoja kommelluksia. Likimain puolet matkoista Liisa on ollut matkaryhmän vetäjänä tai matkaemäntänä ja saanut siten jakaa tavallista enemmän toistenkin huolia tai riemua. Venekuljetusten järjestelyissäkin on ollut kirjavuutta kyllikseen eikä joka purtilo olisi aikanaan päässyt kotisuomessa vesille asti tai ainakaan ryhmäkuljetukseen. Matkoja kertyi runsaimmin vuosituhanen vaihteen molemmin puolin, mutta edelleen vuosittain luku kasvaa, viimeksi toukokuun viimeisenä viikonloppuna.

Liisa on ahkera matkaaja muuallekin kuin Karjalaan. Erikseen tentittäessä ei vastaan tule montaakaan Euroopan maata, jossa ei olisi passia tarkastettu. Eipä moni muukaan ole esimerkiksi Islannissa tai Maltalla poikennut. Atlantin takaakin maisemia on katsottu. Kaupunkilomailijaksi Liisan tunnistaa kamerasta ja kuvauskohteista. Tuloksia on nähty usein Johannekselaisessa tekstin kera.

Johannes-Seuran toimintaan tulo saa Liisan pohtimaan vuotta, jolloin hän oli ensimmäistä kertaa Littoisten työväentalon mäellä Johannesjuhlien talkootehtävissä. Päädyttiin varmaan johtopäätökseen, että oli kyse kesästä 1956. Siitä lähtien seura on juhlien kautta tai muutenkin ollut mukana kuvioissa. Myöhemmin seurasi mittava jakso johtokunnassa ja seuran varapuheenjohtajan paikka. Niiden vuosien peruja ovat pitkät roolit ohjelmajärjestelyissä, lehtitoimikunnassa ja matkaemäntänä.

Lehtitoimikunta kukitti Liisan toukokuussa 75-vuotispäivän merkeissä. Päivä oli tullut vastaan jo huhtikuun lopussa, mutta oli edelleen yhtä hyvä syy istua alas muistelemaan ja Sari nappasi kuvan Liisasta kukkiensa keskellä. Lehtiväki onnittelee.

– Hannu Rastas –

Kotikylä

Siellä sä uinut unelmien kylä. Muistoissa kultaa kyhvää yllesi ajan tomu.

Siellä on pellot, metsät ja ranta, rakkaat kujaset kivet ja risuaita.

Siellä on koti, ihana lapsuusaika, kivilehmät ja kiikut hyppylauta.

Siellä on heleä, herkkä nuoruus, hentoa hiirenkorvaa paistetta päivän.

Laulua kaik oli, elämä aina soiva. Tiuli lauloi ja laine kevään ääntä.

Siellä sä uinut, ihana ihana kotikylä. Kevät jo laukeaa yllesi niin kuin ennen.

Kipeää tehden, sen tunnen yhä tuon kaipuun ja siitä mä kiitän.

Siellä sä uinut prinsessa ruususen unta, minulle satujen valtakunta jonne teen retken.

Kaikesta kiitän sinua kotikylä. Siellä on juureni syvällä, en ole muukalainen.

Tyyne Mikkonen (Johannekselainen 6 /1993)

Johannesjuhlat

*** Liedossa 25.7.2015 ***

Hartaushetki Liedon kirkossa

Kunnianosoitus sankarihaudalla ja Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä

Loukainaisten koululla

Kuva: <http://www.lieto.fi>

*** Ruokailu ja kahvi ***

*** Kylä-, koulupiiri- ja sukokoukukset ***

*** Johannes-Seuran vuosikokous ***

*** Päiväjuhla ***

Kylä-, koulupiiri- ja sukuseurojen kokoontumiset Johannesjuhlapäivänä 25.7.2015

Tilavaraukset 30.6. mennessä:

Soile Suomi puh. 050-3427600 • sähköposti: soilemarja@gmail.com

Pyydämme kylien koulupiirien ja sukuseurojen yhteystiedot

Kokoamme heinäkuun lehteen mahdollisimman kattavasti tiedot johannekselaisista yhteisöistä. Koulupiirit, kylät tai sukuseurat voivat laittaa myös lauseella parilla tietoa omasta toiminnastaan. Laittakaa tiedot yhteyshenkilöistä ja muista yhteyskanavista siinä muodossa, jossa haluatte julkaista ne lehdessä ja seuran kotisivulla.

Tiedot voi toimittaa seuran toimistoon Piikkiöön, laittaa sähköpostitse osoitteella johannesseura@elisanet.fi tai varavaihtoehtona viestittää **Marjatta Haltialle** puh. 050 387 3064.

Toimita tiedot mielellään juhannukseen mennessä, viimeistään kuitenkin 27.6. mennessä.

----- KOULUMUISTOJA -----

A B C

Muistoja Johanneksen Lippolan koulusta

D E F

Lippolan koulu sijaitsi järven rannalla ja sen koulupiiriin kuuluivat seuraavat kylät; Tikkala, Lippola, Hylkiälä, Kolmikesälä ja Suonpää.

Koulu alkoi 7-vuotiaana ja kävin ensin alakoulua kaksi vuotta, jolloin opettajani oli Hilja Airo. Yläkoulu kesti neljä vuotta ja siellä opettajani oli Tyyne Korteniemi. Tyyne Korteniemi johti vielä jatkokoulua ja vapaaehtoistyönä opintokerhoja ja naisten laulukuoroa. Toinen laulukuoroista oli koulun oppilaskuoro.

Koulu alkoi aamuisin aamurukouksella. Laulun jälkeen opettaja luki raamatusta psalmin. Järjestäjäoppilas oli jo aikaisemmin aukaissut psalmin sivun. Me oppilaat olimme sitä mieltä, että Korteniemi oli maailman paras opettaja, vaikka olikin ankaraja hän piti luokassa hyvää järjestystä. Koululuun saatiin keittolakin koulun korjauksen jälkeen, muttta opettajan vaatimuksesta oppilaiden piti tuoda kotoa maitopullo, vähintään 300 grammaa, ruisleipää ja jotain raaka ravintoa, mikä ei saanut puuttua, koska muuten olisi joutunut hakemaan kotoa. Opettaja sanoikin, että jos ei muuta kotoa löydy, niin kuorittu peruna ainakin löytyy. Kuitenkin monilla oli mukana muuta esim. omienia tai juureksia. Pulpetissa piti olla pieni pöytäliina, jotta pulpetti pysyisi puhtaana.

Lippolan kansakoululaisia 1938-1939. Opettaja Hilja Airo edessä II rivi vas., Tyyne Korteniemi takana oikealla.

Opettaja Korteniemi oli hyvä myös kannustamaan meitä hiihdossa. Hän vei meidät oppilaat koulujen väliseen kerran talvessa pidettyyn hiihtokilpailuun. Kerran opettaja kuuli jonkun miesopettajan puhuvan, että Lippolan koululaiset

pylkkäivät kuin ajojanikset. Tämän kuultuaan opettaja vaati, että kaikilla piti olla oikeat sukset ja koulun viereen tehtiin 0,5 km, 1 km, 2 km ja 3 km-pituksia latuja. Joka välitunti meidän piti hiihtää niitä, mutta tunnilta ei saanut

kuitenkaan myöhästyä. Aina kilpailimme siitä, kuka ehti hiihtää välitunnilla pisimmän matkan. Kerran viikossa pidettiin myös oman koulun oppilaiden kesken hiihtokilpailut, joissa piti hiihtää ilman sauvoja, jotta opittiin käyttämään

jalkoja oikein. Seuraavana vuonna onnistuimme voittamaan hiihtokilpailuissa sekä tyttöjen että poikien osalta ja palkinnot tulivat Lippolan kouluun. Näin tapahtuikin monena vuonna. Opettajien kokouksessa miesopettajat puhuivat joskus, että jos Lippolan koulu vielä voittaa, niin ne pitää jättää pois kilpailuista, koska muiden koulujen oppilailta menee muuten hiihtohalu. Opettaja lähetti postissa kaksi pokaalia voittamistamme palkinnoista pois ja laittoi mukaan kirjeen, että jääme voittamatta pois. Meidän koulun oppilaita harmitti, koska tiesimme olevamme vielä hyviä. Kyllä niitä pokaaleja myöhemmin tuli lisääkin.

Opettaja oli kehottanut meitä myös pitämään tien pientareet siisteinä eli papereita ei saanut heittää tielle. Jos näimme joskus paperinpalan tiellä, niin se piti laittaa kiven alle ja näin teimme. Hiihdin vielä myöhemminkin ja osallistuin mm. Viipurin piirin hiihtokilpailuihin. Piiriin kuului 23 pitäjää. Näissä paras saavutukseni oli toinen sija. Jäin 5 sekuntia ensimmäisestä, mikä vieläkin harmittaa.

Opettaja Tyyne Korteniemi oli komea nainen ja avioitui sotien jälkeen professori Pitkäsän kanssa Helsingissä ja otti näin Pitkäsän sukunimen.

– Mirjam Sailola –

Tikkalan ja Lippolan kansakoulut

Ylämaan koulujen yhteiset alkuvaiheet

Vuonna 1884 tehtiin Johanneksen kuntakokouksessa periaatepäätös Koskijärven, Kolmikesälän, Lippolan, Tikkalan, Hylkiälän ja Karhulan kylien erottamisesta eri koulupiiriksi. Näiden kylien alueella oli jo toimiva kyläkoulu, todennäköisesti jonkun talollisen kotona, sillä kunta ei myöntänyt minkäänlaisia avustuksia oman koulun rakentamiseksi. Kyläkoulun toiminta ei liene tyydyttänyt ylämaalaisia, koska he alkoivat yksimielisesti vaatia piiriin ”oikeaa kansakoulua”. Varta vasten koolle kutsutussa, **Antti Tahvonpoika** (Tapaninpoika) **Hörkön** talossa 15.5.1887 pidetyssä kokouksessa tehtiin lopullinen päätös koulun perustamisesta. Päätöksestä valitettiin eikä se saanut kuntakokouksen hyväksyntää. Ylämaalaiset perustivat siitä huolimatta oman yksityisen koulunsa, ilman kunnan avustusta. **Antti Tikka** tarjosi koulun käyttöön väliaikaisesti tilat, joista ei jouduttu maksamaan vuokraa. Koulupiirin alue käsitti kaikki edellä mainitut kuusi Ylämaan kylää.

Tikkalan kansakoulu

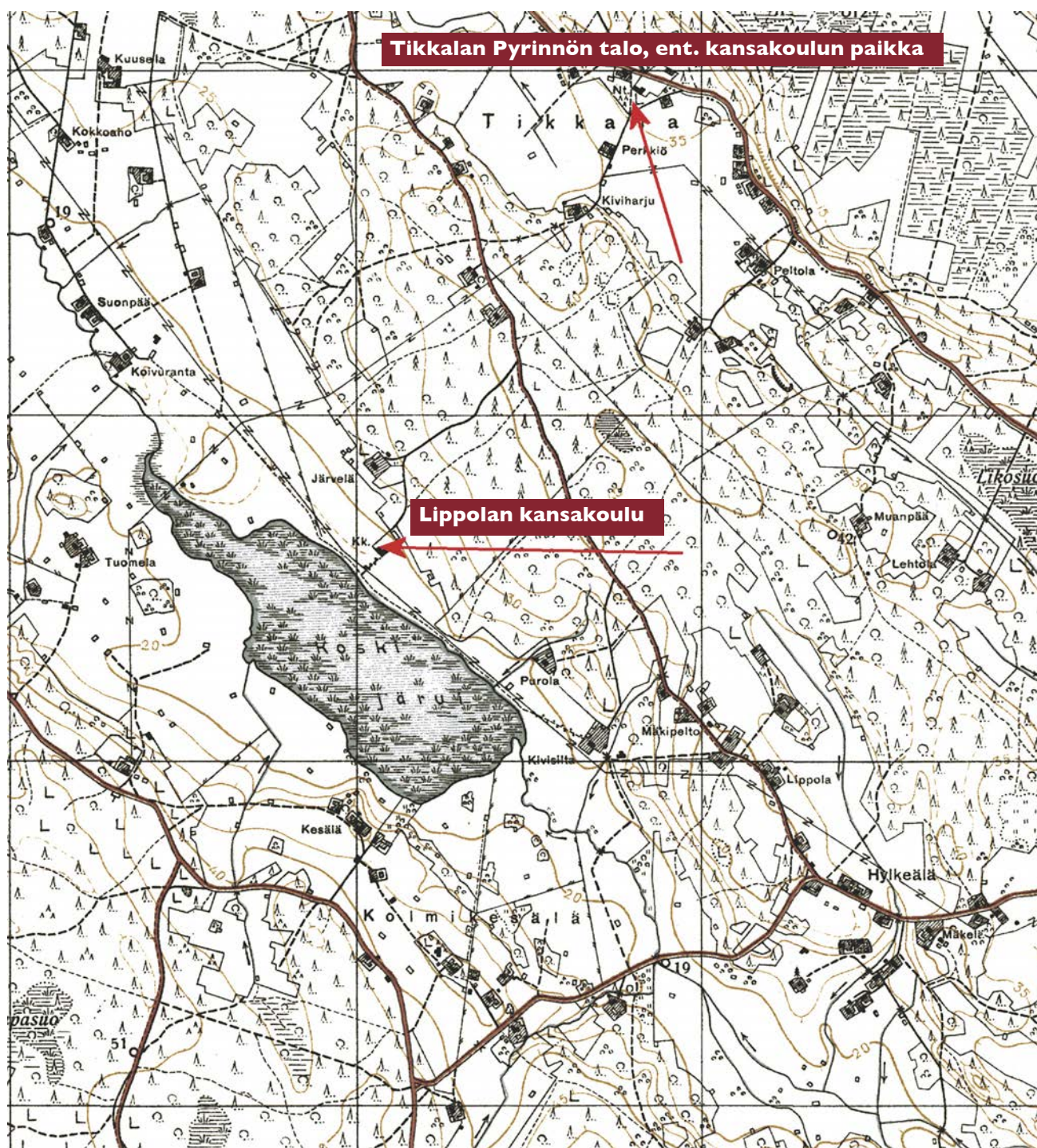
Koulutyö pääsi jatkumaan omissa tiloissa, kun vuonna 1890 saatiin oma koulutalo Tikkalaan. Kunta ei tähänkään hankkeeseen osallistunut. Ylämaalaiset ostivat Koiviston vanhan pappilan, joka siirrettiin Tikkalan kansakouluksi **Antti Eerikinpoika** Tikan maalle. Koulun ensimmäisellä opettajalla **Juho Heikki Tiihosella** oli luotsattavanaan hyvin eri-ikäisiä oppilaita: pikkulapsista 15-16-vuotiaisiin. Tiihosen vaimo **Justiina Elisabet** osallistui myös opettamiseen. Yksi uuden koulutalon ensimmäisistä oppilaista oli **Julius Lenkkeri** Koskijärveltä. Sisäänpääsymaksu kouluun oli yksi marka lukukaudesta. Kirjat, rihvelitaulut, vihot, kynät ym. piti jokaisen itse hankkia. Kirjoja olivat Maammekirja, Luonnonkirja, Maantieto, Suomen historia, Yleinen historia, Raamatun historia, Katekismus ja Virsikirja. Aluksi myös Värikirja. Stoolin tarinat oli hankittava, mutta sortovuosien aikana sen käyttö kiellettiin. Tikkalan koulupiiri perusti kirjaston vuonna 1891.

Wiipuri-lehti kirjoittaa 26.5.1897 koulusta seuraavasti:

”Kevätlukukausi päättyi Johanneksen pit. Tikkalan koulussa t.k. 22 p. Päästötodistuksia annettiin 2 oppilaalle. Koulussa kävi 44 oppilasta, joista 31 p. ja 13 tyttöä. Opettaja Tiihonen puhui opin ja työn arvosta ja teroitti erittäin oppilaille, että ihmisen on aina pyrittävä siihen suuntaan että hän voisi tulla itsetajuntaan ja tuntisi velvollisuutensa ihmisenä j.n.e. Lasten vanhempia, varsinkin äitejä, oli saapunut vuositutkintoon kohtalaisesti. Koulun johtokuntaan kuuluu nykyään **Juho Tikka** (esimies) Tikkalasta, **Elias Pekkanen** ja **Juho Sairanen** Karhulasta, **Juho Lipponen** Lippolasta, **Risto Hörkkö** ja **Adam Jaakonpoika Kosonen** Koskijärveltä.”

Koulua ylläpidettiin aluksi ylämaalaisen omin voimin. Kylien kaikki talot ottivat osaa koulurasitukseen manttaalilukunsa perusteella. Tähän tuli muutos, kun kunta päätti vuonna 1900, että kaikki koulut tulevat taloudellisesti yhteisen hallinnon alaiseksi. Koulumaksut kannettiin kunnan toimesta ja varat jaettiin niin, että ”800 mk tuli joka koululle, ja missä oli apuopettaja annettiin lisäksi 400 mk”. Kertaperusteisena annettiin koulurakennusta varten 2000 mk:n avustus.

Mikäli kyseiset avustukset eivät riittäneet, tuli kunkin koulun omatoimisesti huolehtia lisärahan hankkimisesta itse.

Kartta: Karjalan kartat/Maanmittauslaitos ja Topografikunta 2009.

Tikkalan koulun riitainen loppu

Syksyllä 1908 kunnanhallitus päätti, että kaikki koulut kunnallistetaan ja niiden rakennukset lunastetaan kunnalle. Tikkalan koulupiirin ja kunnan neuvottelut koulurakennuksen lunastamisesta kariutuivat, kun hinnasta ei päästy sopuun. Niinpä koulua ei luovutettu kunnalle. Viipurin Sanomat kertoo helmikuussa 1909:

”Tikkalan kansakoulupiirin kokous pidettiin Tikkalan kansakoululla tk. 24 pnä. Otettiin keskusteltavaksi, tyytykö piiri pitäjän tarkastuskomitean päätöksiin ehdoilla, että kunta maksaa sanotusta koulusta 2,000 mkaa tahi avustaa sen korjaustöitä 5000 mklla.

Asiasta sukeutui vilkas keskustelu ja vihdoinkin hylkäsi kokous molemmat ehdot ja päätti jakaa sanotun piirin kolmeksi eri piiriksi, vaatien, että kunta rakentaa jokaiseen piiriin uuden ja asianmukaisen koulun.

Koska sanottu koulu on piirin omilla kustannuksilla rakennettu, niin saa piiri tehdä mitä tahoo Tikkalan koulun kanssa. Nykyinen koulu on jokaiselle piirille sopimattomalla paikalla. Uusia kouluja päätti piirimme vaatia seuraaviin uusiin paikkoihin: Karhulaan, Kolmikesälään ja Koskijärvelle. – Täten tuli piirijako järjestetyksi. Sanotuissa piireissä on jokaisessa tarpeellinen määrä lapsia, joten on tarpeetonta pitää enää näin suurta koulupiiriä yhtenä.”

Lippolan kansakoulupiiri perustetaan ja koulukin aloittaa toimintansa

Maaliskuussa 1909 kuntakokous keskusteli vaatimuksesta jakaa Tikkalan koulupiiri kolmeen osaan: Karhulan, Lippolan ja Koskijärven piireihin, ja siihen kuntakokous myöntyi. Johanneksen kunta perusti kolme yksiluokkaista koulua ja suoritti uuden piirijaon. Vanhan Tikkalan koulun annettiin jäädä entisille omistajilleen. Hylkiälästä, Suonpäästä, Kolmikesälästä, Tikkalasta ja Lippolan maakirjataloista 1-3 muodostettiin yksi piiri, Lippola. Koulu pääsi aloittamaan syksyllä 1909 vuokratiloissa **Aapro (Aabraham) Kaijasella** Suonpäässä (Hylkiälä N:o 2). Karhula ja Koskijärvi saivat myös omat koulunsa.

Mutta siinä ei ollutkaan vielä kaikki!

Ylämaalaiset joutuivat tilille tekemisistään, kun kuvernöörin virastosta saapui loppuvuonna 1909 selvityspyyntö Tikkalan opettaja Tiihosen ja muutaman muun Tikkalan koulun sulkemisesta tekemän valituksen johdosta. Maakansalehti julkaisi seuraavan tekstin 26.1.1910:

”Johanneksen Ylämaasta kansakouluasioista on Johanneksen kunta jo pitänyt monta kokousta. Niinpä täällä ylämaan kyläkuntalaisillakin oli t.k. 16 p:nä oikeen jymy kokous. Oli näet saapunut kuvernöörin virastosta välipäätös, jossa waadittiin kyläkuntalaisilta selwitystä Tikkalan kansakoulurakennuksen sulkemisesta J. H. Tiihosen y.m. valituksen johdosta. Koska koulun sulkeminen kuulostaa hywin rumalta, lain wastaiselta teolta, tahdon muutamalla sanalla kertoa miten johtui Tikkalan koulun sulkeminen. Kun wiime kesänä läänin kuvernööri antamallaan päätöksellä muutamain kuntalaisten anomuksesta ja woimassa olewan kansakouluasetuksen nojalla welwoitti Johanneksen kunnan olemaan yhtenä koululahkona, lakkasi tuo entinen piirijärjestys. Ja koska kunnan waltuuttamat arwiomiehet eiwät myöntäneet tyydyttävää korwausta Tikkalan koulurakennuksesta niille kyläkuntalaisille, jotka oliwat sen rakentaneet ja kustantaneet, ja kun kunta awasi paikkakunnalle kolme kansakoulua hyrrättyissä huoneissa, katsoiwal kyläkuntaalaiset, että Tikkalan kansakoulu on lakannut olemasta kansakoulutalona, ja ilmoittiwal tämän opettaja J. H. Tiihoselle sekä samalla Kouluylihallitukselle sekä wapauttiwal entisen piirin koulun johtokunnan kaikesta toiminnasta. Ja kun Tikkalan koulu ei ole saanut rakennusapua waltiolta, eikä tilaton wäestö ole ottanut osaa rakennuskustannuksiin, niin on se luonnollisesti entiseen piiriin kuuluwain tilallisten yhteinen omaisuus. Tämän johdosta walitsiwal kyläkuntaalaiset kokouksessa kolmimiehistisen komitean yhteistä omaisuutta hoitamaan, mutta myönsiwal samalla opettaja Tiihoselle wapaan asunnon talwikauden ajaksi. Mutta kun opettaja Tiihonen ja muutamat, jotka oliwat tyytymättömiä noihin kunnan kannattamiin kouluihin, tahtoivat käyttää Tikkalan koulurakennusta yksityiskouluna suorittamatta mitään korwausta niille omistajille, jotka eiwät sitä koulua tarwinneet koska oli riittäwä määrä kunnan kannattamia kouluja, niin määräsiwal kyläkuntaalaiset että komitean on sulettawa lukoiilla ja säpillä rakennuksen luokka-osasto, koska opettaja Tiihonen ei ottanut kokouksen kieltäwää päätöstä huomioon. Tästä sulkemisesta antoiwal Tiihonen ja hänen koululahkonsa kuvernööriin valituksen, joka oli hywin paljon totuudesta poikkeawa. Kun asia tulee walaistuksi totuuden kannalta, niin ehkä tulee walitus hylätyksi. Tämmöinen oli tuo koulunsulkemisjuttu waikka se monelle niin kummalliselta kuulostaa. - T - .ka” Tiihosen valitus hylättiin ylämaalaisen annettua selontekonsa kuvernöörille.

Tikkalan koulu poistuu konkreettisesti näyttämöltä

Vielä helmikuussa 1910 laadittiin selvitystä kuvernöörille, tällä kertaa **Israel Paju** Karhulasta oli valittanut Tikkalan koulun sulkemisesta. Johanneksen kunta kieltäytyi maksamasta avustusta opettajien palkasta Tikkalan koulun entisille opettajille lukuvuonna 1909-1910, vaikka siellä silloin toimi ”pientenlastenkoulu”. Tikkalan koulu suljettiin, tällä kertaa lopullisesti. Tiihosek jättivät Tikkalan ja muuttivat Sörnäisten suomen seurakuntaan lokakuussa 1910. Koulurakennus myytiin Viipurin maalaiskuntaan Säiniölle

< Lippolan kansakoululaiset v. 1923.

Evakosta takaisin tultua:
vuodet 1942-1944

Lippolan koulu ja sen kaikki rakennukset tuhoutuivat talvisodassa. Suomen Lutherilaisen Evankeliumiyhdistyksen Nuorisoliiton Johanneksen Tikkalan osastolta vuokrattiin tuhoutumiselta säästynyt, Lippolan Rukoushuoneeksi kutsuttu rakennus koulutarkoituksiin (Lippola RN:o 3:27). Rukoushuone oli rakennettu talkoilla Anton Tikan maalle vuonna 1935. Kirkkoniemestä, noin 20 kilometrin päästä, oli tuolloin löytynyt vanha rakennus, joka oli purettu ja hirret kuljetettu hevoskyydillä Tikkalaan. Koulutarkoituksiin tilat saatiin muutettua jakamalla juhlasali väliseinällä kahtia, jolloin molemmat luokat pystyivät opiskelemaan samanaikaisesti. Rukoushuoneella pidettiin myös hartaushetkiä, äitienpäiväjuhlia sekä koulun kevät- ja joulujuhlat. Koulun historian viimeiset opettajat asuivat vuokralla muualla: alakoulunopettaja Anni Muukkonen Eino ja Helmi Tikalla Pitkässämäessä ja Lauri Siesko, varsinaisesti Kukkolan koulun opettaja, lukukauden ajan opettajapuo-lionsa Syynen kanssa Koskijärvellä Aleksanteri Kaijasella. Alakoulun opettaja Maija Tuomela puolestaan kulki talviaikaan suksilla Kaijalasta.

– Sari Scimone –

nuorisoseurantaloksi. Aikoinaan riukuaidan reunustama koulutontti sai myöhemmin uuden talon, kun siihen rakennettiin Tikkalan Pyrinnön talo. Koulun entinen syvä kaivo oli tontin alakulmassa ja koulun rauniot keskellä tonttia.

Uutta alkua Lippolassa

Vuonna 1910 Lippolan kansakoululle anottiin ja saatiin valtionapua opettajattaren palkkaamiseksi 900 mk ja mieskäsitöiden opettajan palkkaamiseksi 75 mk. Apua saatiin näin kouluolojen väliaikaiseen järjestelyyn nähdessä ainoastaan 1. päivään elokuuta 1911 asti. Lisäehtona oli, että vuokratussa luokkahuoneessa opetettiin kerrallaan korkeintaan 42 oppilasta. Kunta oli myös päättänyt, että kaikkien kunnan kansakoulujen oppilaille annettiin koulukirjat kunnan puolesta.

Kaino Sairanen (o.s. Kaijanen) kirjoittaa Kolme kylää -kirjassa: ”Lippolan koulu toimi vuokratiloissa Aapram Kaijasella vuoteen 1914, jolloin koulu sai oman rakennuksen Kolmikesälän järven rannalle.” Useimmat lähteet (Johanneksen pitäjähistoria, Pellervo Mäkinen, Viljo Hyle) toteavat siirron tapahtuneen aiemmin. Kunta osti Konsta Juhonpoika Hörköltä (Järven Konsta) tämän Lippola nro 3:ssa omistaman maatilan. Se sijaitti keskellä koulupiiriä, ja sen asuinrakennus oli valmistunut äskettäin. Rakennusta laajentamalla saatiin koululle sopivat tilat, ja opetus alkoi syksyllä 1911. Täällä toimittiin 15 vuotta, kunnes tuli ahdasta. Elokuussa 1926 Lippolaan oli kouluhallituksen päätöstä noudattaen perustettu myös alakoulu, joka sai oman opettajansa. Alakoulu toimi aluksi veisto-/käsityöluokassa ja opettajan asunto vuokrattiin muualta.

Lippolan koulu ja 1930-luku

Lippolan koulu sijaitsi Kuntala-nimisellä tontilla, RN:o 3:27, ja se oli merkitty maa-rekisteriin 28.1.1927. Tila-ahtaudesta koulun vapautti 1930-luvun alussa valmistunut lisä- ja talousrakennus. Koulu sai uusina tiloina koulukeittolan, yhdistetyn käsityö- ja voimistelusalin, ja yläkertaan alakoulun opettajan asunnon (keittiö ja tilava kamari). Vaikka keittola saatiin, keittäjä puuttui – niinpä oppilaat joutuivat kulkemaan edelleen omat eväät mukana. Koulussa oli oppilaita vuonna 1931 yhteensä 64.

1930-luvun alussa Lippolan koululle perustettiin oma kirjasto. Syksyllä 1932 aloitettiin jatkokoulu. Molemmat opettajat asuivat koululla, Korteniemellä oli asuntona kolme huonetta ja Airolla kaksi huonetta. Näin jatkettiin vuoden 1939 syksyyn asti.

Toimeliaita opettajia

Koiviston Kiiskilästä kotoisin ollut Eeva-Liisa Hämäläinen (myöhemmin Sirkkiä) oli Lippolan koulun ensimmäinen opettaja. Hän oli virassaan kymmenen vuotta ja muutti sitten Kirvuun. Opettaja Eino Kuumola sai Ylämaassa aikaan liikuntaharrastuksen viriämi-

sen ja yleistymisen. Kuumola alkoi antaa pojille oppitunteja voimistelussa, ja myöhemmin hänen tuore vaimonsa Helmi o.s. Kurki opetti tytöille voimistelua. Tyyne Korteniemen tultua opettajaksi saatiin kylälle monenlaista nuorille suunnattua toimintaa, mm. opintokerho koululle. Korteniemi perusti myös naiskuoron. Sen alkuinnostus loppui pian, mutta tyttökuoro toimi vireästi. Tyyne Korteniemi osallistui Evankeliumiyhdistyksen ylläpitämään kylän lähetyssompeluseuraan, samoin alakoulun opettaja Elsa Hanski ja hänen jälkeensä Hilja Airo.

Lippolan koulu v. 1921

Lippolan rukoushuoneessa pidettiin koulua jatkosodan aikana. Vuonna 2001 rakennus oli edelleen olemassa, ei kuitenkaan Lippolassa, vaan Koskijärvellä. Lieneekö vieläkin?

Tikkalan koulun opettajat:

- ★ Elisabet ja Juho Heikki Tiuhonen
- ★ Maiju Koivisto, väliaikainen opettaja
- ★ Olga Amanda Stenroos, väliaikainen opettaja
- ★ Edla Lucina Aho, väliaikainen opettaja
- ★ Topi Paavilainen, Kivennavalta, väliaikainen opettaja
- ★ Edla Korhonen, väliaikainen opettaja

Lippolan opettajia vuosien varrella:

- ★ Eeva-Liisa Hämäläinen, myöh. Sirkkiä (1909 -1919)
- ★ Taavetti Kaijanen, käsityöopettaja (1909-1910)
- ★ Edvard Sairanen, poikien käsityöopettaja (1910-?)
- ★ Euliina Hämäläinen, E-L Hämäläisen serkku, väliaikainen opettaja
- ★ Eino Kuumola, Hausjärveltä, (1919-1923)
- ★ Venla Ryysy, Koivistolta (1923-1924)
- ★ Toini Bäckström (1924-1925)
- ★ Emma Lipponen, tyttöjen käsityöopettaja 1925 kevätlukukauden loppuun
- ★ Tyyne Korteniemi (1925-1939)
- ★ Elsa Hanski, ensimmäinen alakoulun opettaja (1926-1927)
- ★ Hilja Airo, Alastarolta, alakoulun opettaja (1927-1939)
- ★ Toivo Hörkko, veistonopettaja
- ★ Rikhard Skyttä, veistonopettaja 1930-luvulla
- ★ Hanna Veijalainen (ainakin 1930?)
- ★ Lauri Siesko, yläkoulun opettaja (1942-1943)
- ★ Anni Muukkonen, yläkoulun opettaja (1943-1944)
- ★ Maija Tuomela, alakoulun opettaja (1942-1944)

Lähteet:

Johanneksen pitäjähistoria
Tikkala muistojen kylä
Kolme kylää Hylkiälä-Lippola-Kolmikesälä
Kertomus Kolmikesälästä, Muistoja ja historiaa, Pellervo Mäkinen
Johannekselainen: 5/1961; Muistattekstityö, nim. Sasu 9/1968; Lippolan kansakoulu ja sen opettajat, V.H. 4/1970; Muistoja kouluvuosilta 1905-1910 Tikkalassa ja Koskijärvellä, Kulon Eemeli 10/1983; Koululoista Tikalla tämän vuosisadan alussa, Sanni Tikka 12/1986; Opettaja Topi Paavilainen, S. Tikka 6/1984; Eräs kaunis muistelmalapsuuteni kouluajoilta Lippolan koulusta, S. Tikka 11/1984; Muutamia muistoja V- ja U-seura Pyrinmön vaiheista Tikalta, S. Tikka 5/1995; Kuvien kerontaa Lippolan koulu v. 1921 9/2001; Lippolan ruokoushuone – missä?, Outi Toivonen 12/2001; Lippolan rukoushuone ja muita taloja Koskijärvellä, Kauko Hörkko 3/2006; Lippolan koululaisten kilpahiihdot, Mirjam Sailola o.s. Paavolainen
Historiallinen sanomalehtikirjasto: http://digi.kansalliskirjasto.fi/sanoma-lehti

Johannes-Seuran matka Osloon 12.–17.7.2015

Kaupunkilomalle Osloon 12. – 17.7.2015

12.7. (sunnuntai) Paimio – Lieto - Turku

PAIMIO / Vistamatkat, Vistantie 24.....	19.00
PIIKKIÖ / Shellin pys. (tarvittaessa).....	19.15
LIETO / Shell-Roineen piha.....	19.30
TURKU / Linja-autoasema, tilausajolaituri nro 9.....	19.50
TURKU / Viking Line terminaali.....	20.00
Laivalippujen jako bussissa.....	
Laiva m/s Grace lähtee.....	20.55
Ilta laivalla omaan tahtiin...	

13.7. (maanantai) Tukholma – Oslo

Laiva saapuu Tukholmaan klo 6.30, sitä ennen mahdollisuus nauttia meriaamiainen (lisämaksusta). Matka jatkuu kohti Osloa tarpeellisin tauoin. Osloon saavumme n. klo 16. Majoitus hotelliin kaupungin keskustassa.

14.-15.7. (tiistai-keskiviikko) Oslossa

Aamiaiset hotellissa. Opastettu kaupunkikierros suomenkielisen oppaan johdolla. Muita kohteita voivat olla esim. Frognerpuisto (Vigelandin puisto), kuninkaanlinna, kaupungintalo, Bygdöyn museot ja Holmenkollen.

16.7. (torstai) Oslo – Tukholma

Aamiainen hotellissa. Kello 9 lähtö kohti Tukholmaa, matkalla tarpeelliset tauot. Viking Linen m/s Amorella lähtee Tukholmasta klo 20.00. Päivällinen laivalla (lisämaksusta).

17.7. (perjantai) Turku – Lieto – Paimio

Laiva saapuu Turkuun klo 7.35, ajo keskustan kautta Lietoon ja Paimioon.

Matkan alustava perushinta: € 585/hlö sisältää seuraavat palvelut:

- ★ Bussimatkat ohjelman mukaan Vistamatkojen bussilla
- ★ Laivamatkat Turku – Tukholma – Turku Viking Linen laivoilla
- ★ Hotellimajoitus Oslossa H2-huoneissa aamiaisin
- ★ Opastettu kaupunkikierros Oslossa ★ Tiemaksut Norjassa ★ Marginaalivero
- ★ Kuljettajan ja matkaemännän palvelut

Lisämaksusta:

- ★ Meriaamiainen, aikuinen 10 € ★ Meriaamiainen, 12-17 v. 6 €, 6-11 v. 4 €
- ★ Buffet-illallinen laivalla 31 € ★ Buffet-illallinen, 12-17 v. 10,50 €, 6-11 v. 6,50 €
- ★ H1 huone/hytti 198 €

Matkan hinta perustuu 1.3.2015 vallinneisiin hintoihin, määräyksiin ja valuuttakursseihin, niiden muuttuessa pidätämme oikeuden muuttaa hintoja vastaavasti. **Muista!** Matkalla tarvitaan passi tai kuvallinen henkilökortti.

Ilmoita matkaa varatessasi mistä nousee bussiin. **Muista merkitä NIMI- ja OSOITETIEDOT matkatavaroihisi!**

Halutessasi voit tehdä meillä myös matkavakuutuksen. Lisätietoja sekä matka- ja peruutusehdot saatavana toimistostamme tai verkkosivuiltamme. Matkan vastuullinen matkatoimisto Vistamatkat Oy.

Ilmoittautumiset **Liisa Katajainen**, puh. 040-7410 425 tai **Vistamatkat Oy**, puh. 02-4775 600.

MATKATOIMISTO
VISTAMATKAT
PAIMIO, VISTANTIE 24, PUH. 477 5600, FAX. 477 5614

Hiihtosuunnistuksen huipulla: Milka ja Tommi Reponen Paimiosta

On keväinen ilta Paimion liepeillä. Tapaan kaksi urheilijaa, jotka ovat päättäväisesti rai-
vanneet tiensä maailman huipulle hiihtosuunnistuksessa. Milka, 24 vuotta, ja Tommi,
23 vuotta, jakavat nyt avioparina harjoitus- ja kilpailukauden ammattiurheilijoina.
Heidän toinen arkensa on Tommin osalta maatalousyrittäjäyys yhdessä Tommin
vanhempien Helena ja Tuomo Reponen kanssa Sahalan maitotilalla Paimion Veikkarissa
ja Milkan osalta fysioterapian opinnot Turun Ammattikorkeakoulussa.

**Hiihtosuunnistus on kovaa fysiikkaa, ketteryyttä ja suksitaituruutta vaativa
kestävyyslaji, joka vaatii nopeaa päätöksentekoa parhaan reitin valitsemiseksi
rastilta toiselle. Hiihtosuunnistajan tulee olla vahva tasatyöntäjä, taloudelli-
nen luistelija sekä rohkea mäenlaskija.**

Hiihtosuunnistuksessa edetään karttaan merkittyjä erilevyisiä ja -tasoisia hiihtouria pitkin. Vapaanhiihdon välineisiin verrattuna hiihtosuunnistuksessa lisänä ovat rintakehään kiinnitettävä karttateline, käteen kiinnitettävä leimausväline ja kompassi sekä suurimpana erona sauvojen sommat, jotka ovat urien pehmeiden takia isommat kuin maastohiihdossa.

Hiihtosuunnistuksessa voiton ratkaisee joko nopein aika tai yhteislähdössä ja viestissä ensimmäisenä maaliviivan ylittävä urheilija. Hyväksytty suoritus edellyttää kuitenkin sitä, että jokaiselta rastilta on saatu oikeassa järjestyksessä leima elektroniseen laitteeseen.

Milka on tuore maailmanmestari hiihtosuunnistuksen MM-kisoista

Norjasta keskimatkalta, ja saanut lisäksi viestimitaleja MM-kisoista. **Tommi** debytoi viime talvena ensimmäistä kertaa MM-kisojen sprintissä tuloksella 18:s. Lisäksi SM-kisojen sprintistä tuli pronssia. Molemmat menestyivät viime kilpailukaudella Itävallassa hiihtosuunnistetussa SkiOTourissa: Milka voitti sarjansa kokonaiskilpailun, Tommi oli

omassa sarjassaan toinen. Milka on hiihtosuunnistuksen naisten maailman rankingissa kauden jälkeen seitsemäntenä, Tommi miesten rankingin sijalla 40. Milka edustaa hiihtosuunnistuksessa Haapamäen Urheilijoita, Tommi Suunta Jyväskylää. Norjalainen **Eivind Tonna**, hiihtosuunnistusmaajoukkueen valmentaja, toimii molempien henkilökohtaisena valmentajana. Lisäksi Milkan valmennuksen taustatukena toimii **Paavo Valkonen**.

Tommilla on johannekselainen tausta. Tommin isän **Tuomo Reponen** vanhemmat **Kerttu** ja **Kaarlo Reponen** ovat molemmat Johanneksesta. Edesmennyt Kaarlo Reponen syntyi Kaijalassa, mutta hänen perheensä muutti Koskijärvelle Kaarlon ollessa vielä pieni. Kerttu Reponen (o.s. **Pyökäri**) on syntynyt Revonsaassa. Sekä Tommin isä Tuomo että isoisä **Kaarlo** ovat hiihtäneet kilpaa nuorina.

Tommi, miten olet perillä sukujuuristasi?

”Kyllä tiedän juureni, sellaista yleistietoa (Johanneksesta) ei tietenkään ole. On muutamana kerran ollut suunnitelmassa että mennään käymään Johanneksessa, ei vain ole sopinut muihin aikatauluihin. Mennään kyllä vielä käymään kun vain aikatauluihin sopii.”

Tommi, miten karjalaisuutesi näkyy? Miten murre sujuu?

”Murre ei suju, en usko, kyllä se murre on tämä turkulainen murre. Urheilu- ja työpuolella pohdin aika paljon, olen tietyllä tavalla kekseliäs, koitan löytää uusia ratkaisuja...en tiedä onko se välttämättä niin karjalaista. Kysymys on aika vaikea, en välttämättä osaa tähän vastata.”

Karjalasta periytyi kiinnostus urheiluun, Tommi, mistä se innostus lähti?

”Kotoa lähti perheenä se suunnistus. Hiihtosuunnistukseen siirryin oikeastaan 14-15-vuotiaana. Suunnistamaan ruvettiin aika nuorena, 7-8 -vuotiaana varmaankin olin ensimmäisissä suunnistuskisoissa.”

Milka, olet omaa sukua Leppäsalmi – kerro perheestäsi? Entä urheilukipinä?

”Olen Keuruulla syntynyt, mutta Multialta kotoisin, koko suku on siellä. Leppäsalmaa on todella vähän, alle kymmenen. Meillä on iso perhe, minulla on kolme veljeä ja sisko. Urheilu on kulke-

nut verenperintönä. Sisaruksista kaikki urheilevat jollain tasolla. Vanhemmat ovat vieneet urheilemaan pienestä pitäen, 4-vuotiaana olen ollut ensimmäisen kerran suunnistamassa mukana. Varmaan 6-vuotiaana kilpailin ensimmäisen kerran. 12-vuotiaana kokeilin hiihtosuunnistusta, ja varmaan lukion toisella luokalla valikoitui hiihtosuunnistus tärkeimmäksi lajiksi.”

Milka, olet asunut nyt jonkin aikaa Paimiossa – vaikutelmasi?

”En ikinä olisi halunnut tänne päin muuttaa, koska täällä ei ole lunta, mutta kun Tommin tapasin, tiesin että jossain vaiheessa pitää muuttaa. Olen kylläkin positiivisesti yllätynyt. Täällä on tosi hyvät harjoittelumahdollisuudet, lunta pitää tosin hakea vähän pohjoisempaa.”

Milka, tavoitteista ja toteutuksesta menneellä kaudella: tavoitteenasi oli saada henkilökohtainen MM-mitali, ja se tuli, kultaisena.

Hiihtosuunnistuksen MM-kisojen keskimatkasta Norjan Hamarissa 14.2.2015 kehkeytyi todellinen jännitysnäytelmä, jossa Milkan kultamitali ratkesi vasta maalikameran kuvasta 0,3 sekunnin erolla. Kilpailu päättyi suomalaisten neuloisvoittoon. Milka: ”Oli kyllä mahtavaa. Suorituksena kilpailuni ei kuitenkaan ollut hyvä.” Milka hiihtosuunnisti lisäksi sprintissä kuudenneksi ja pitkällä matkalla seitsemänneksi. Hän sai tuomisiksi MM-kisoista myös joukkueitalin: Suomen naiset ottivat MM-viestihopeaa joukkueella, jossa hänen lisäkseen suunnistivat Mira Kaskinen ja Mervi Pesu. Kahden vuoden takainen viestipronssi kirkastui hopeaan.

Milka, mitkä ovat vahvuutesi hiihtosuunnistajana?

”Olen tosi hyvä suksella ja hiihtourilla.” Puoliso Tommi lisää: ”Kiihdytykset, uratekniikka ja alamäet.”

Mitkä olivat viime kauden huiput puhutket MM-kisojen lisäksi?

”Kun voitimme seuran kanssa (Haapamäen Urheilijat) ensimmäisen aikuisten hiihtosuunnistuksen Suomen mestaruuden. Aiemmin on ollut paljon vaikeuksia kun ei olla saatu joukkuetta kasaan, nyt oli mahtavaa voittoa kavereiden kanssa. Sitten olimme Tommin kanssa MM-kisojen jälkeen SkiOTourilla Itävallassa - missä on ensi vuonna EM-kisat - katselemassa paik-

koja. Siellä oli ihan huikeat kelit ja kisat ja kun itsellä meni vielä ne kisat todella hyvin, se oli kyllä mahtavaa.”

Tommi, tavoitteenasi men-neellä kaudella oli saada astma-ongelmat kuntoon ja menestyä kansainvälisissä kisoissa.

”Pari aikaisempaa talvea oli ongelmia, ihan heti ei tiedetty mistä ne johtuivat. Sitten paljastui että oli tullut - oli kehkeytynyt astma. Viime syksynä saatiin sen lääkitys aika hyväksi. Talvi lähti ihan hyvin käyntiin, mutta talven jälkeen on ollut kaksijakoiset fiilikset. Kunto oli koko talven aika hyvä, mutta tuli vähän epäonnistuttua katsastuskisoissa, EM-kisat jäi väliin mutta sitten kun pystyi taas nousemaan MM-kisajoukkueeseen vaikka se oli pienempi joukkueena, oli se aika positiivista. SM-kisoissa kun pystyi hiihtämään kuitenkin mitaleille, meni ihan hyvinkin. Hiihdin ainoastaan sen yhden kansainvälisen startin, mikä oli sprintissä 18. sija MM-kisoissa. Tein siinä pieniä virheitä. Tiesin olevani fyysisesti hyvässä vireessä ja että vauhti riittäisi aika ylös, mutta menin liikaa suunnistuksen kustannuksella, olisi pitänyt keskittyä paremmin koko talven siihen omaan tekemiseen ja pyrkiä tekemään hyviä kisoja itselle. Tuli keskittyttyä vähän epäolennaisiin asioihin, ja se vei vähän negatiiviseen suuntaan paikoitellen.”

Paljonko teille tulee matka-päiviä vuodessa?

”Se vaihtelee. Viime vuonna vähän päälle sata.” Käytännössä Milka ja Tommi pääsevät matkustamaan yhdessä ja leireilemään samassa ryhmässä. Viime loka-marras-joulukuussa Milka ja Tommi olivat poissa kotoa poikkeuksellisen paljon, oli vaihdettava paikkoja lumitilanteen mukaan. Tänä vuonna tulevat leirit keskittyvät loka-marraskuulle. Yksi leiri on kesäkuussa heti Jukolan jälkeen, seuraava elokuussa. Viime kesänä leireiltiin Lapissa omilla leireillä kaksi kertaa, muita leirejä on pidetty Imatralla ja Joensuussa. Milka oli viime vuonna lisäksi syksyllä myös Mallorcalla maajoukkueen kanssa. Tänä vuonna Milka ja Tommi suuntaavat korkean paikan leirille, luultavasti joulukuussa.

Millaisilla vuosittaisilla harjoitusmäärillä päästään hiihtosuunnistuksen huipulle?

”Noin 700 tuntia.” Tommi tarkentaa, että huiput harjoittelevat 500-900 tuntia ja että harjoitusmäärät ovat hyvin yksilöllisiä. Siihen vaikuttaa paljon itse kunkin aiempi harjoitushistoria. Kilpailukauden jälkeen on hetki kevyemmän harjoittelun aikaa. Toista viikkoa peruskuntokautta talven jälkeen harjoitelleen Tommin harjoitustuntimäärä viikkoa kohden on nyt 13-15 tuntia.

PIENOISVEISTOSNÄYTTELY KARJALATALOLLA HELSINGISSÄ

Kiitoksin palkittu -pienoisveistosnäyttely tuo ensimmäistä kertaa esille kulttuurihistoriallisesti ja kuvataiteen kannalta merkittävän kokonaisuuden

Näyttely muodostuu evakkomatkankin tehneistä karjalaisten urheiluseurojen ja muiden yhdistysten kierto - ym. palkinnoista. Pienoisveistoksia on esillä viitisenkymmentä ja suurin osa niistä on urheilija-aiheisia. Näyttelyssä on mukana myös Jussi Mäntysen leijonaveistos. Pienoisveistokset kuuluvat seuraaville tahoille: Viipurin Nyrkkeilijät, Viipurin Voimailijat, Viipurin Reipas, Kirvun Vilkas, Viipurin Lauluveikot, Wiipurin Soitannollinen Kerho ja Teollisuuden- ja liikkeenharjoittain seura Pamaus. Näyttelyä on tukenut Karjalan Kulttuurirahasto.

Näyttely on avoinna: 21.5.–15.6.2015 ja 1.–23.8.2015 arkisin klo 13-19, la-su klo 13-18. Karjalatalon Laatokka-salissa, Käpylänkuja 1, 2. kerros, 00610 Helsinki. Vapaa pääsy.

Näyttely on osa Karjalan Liiton 75-vuotisjuhlavuoden tapahtumia. Kuva ylhäällä: © Karjalan Liitto ry

Louna-Jukola 13.-14.6.2015 Paimiossa

Maailman suurin viestisuunnistustapahtuma Jukolan viesti suunnistetaan 13.-14.6.2015 Turun kupeessa Paimiossa. Louna-Jukola juostaan haastavassa varsinaissuomalaisessa avokallio-maastossa. Järjestelyistä vastaavat Paimion Rasti ja Turun Suunnistajat. Jukolan Viesti on järjestetty Paimiossa kahdesti aikaisemmin, vuosina 1972 ja 1993. Kilpailijoiden, toimitsijoiden, talkoolaisten ja katsojien joukoissa on mukana paljon johanneksalaisia – kuka kirjoittaisi suuren urheilujuhlan tunnelmista Johannekselaiseen?

Jukolan viesti on yöllä suunnistettava 7-osuuksinen viesti, johon voivat osallistua sekä miehet että naiset. Venlojen viesti puolestaan on päivällä juostava 4-osuuksinen naisten viesti. Kyseessä on Suomen suurin urheilutapahtuma, jossa huiput ja harrastajat, lähes 18 000 osanottajaa, kohtaavat samoilla radoilla.

<http://www.jukola.com/2015/>

Mitkä ovat roolinne Jukolan viestissä?

”Olemme pienellä profiililla mukana, toimimme lähdössä ryhmänjohtajina. Tottakai olemme mukana. Pian alkavat rakennustalkootkin, joihin osallistumme. Jukola on projektina niin pitkä, ettei meillä ole mahdollisuutta olla mukana vastuullisissa tehtävissä.” Tommin perheestä vanhemmat ja sisarukset ovat kaikki ovat mukana talkoojoukoissa mahdollisuuksien mukaan. Kesäkuun alku on kotitilallakin kiireistä. Milka ja Tommi ovat juosseet Jukolassa jo vuosia; Tommi 8 kertaa, Milka 9 kertaa. Omakohtaisesti koetuista Jukoloista molemmille on jäänyt mieleen erityisesti Virkiä-Jukola Lapualla vuonna 2007 hienona kokemuksena. Milka juoksi siellä toista Venlojen viestiään, Tommi ensimmäistä Jukolaansa.

Milkan veikkaus Venlojen voittajaksi on Järäla Orienteering. Tommi arvelee, että Jukolan kärkekolmikossa ovat Kalevan Rasti, IFK Göteborg ja Halden SK, eivät välttämättä tässä järjestyksessä.

Hiihtosuunnistuskaudella 2015-2016 Milka on Suomen A-maajoukkueessa, Tommi leiriryhmässä. Kilpailukausi alkaa marraskuussa. Mitkä ovat tavoitteenne?

Milka: ”Ensi kaudella järjestetään ensimmäisen kerran opiskelijoiden hiihtosuunnistuksen MM-kisat Venäjällä, ja tähtäin on sinne pääsemisessä, sillä MM-kisat 2017 ovat myös siellä. Lisäksi EM-kisoihin pääsy. Arvokisakausi alkaa käytännössä maailmancupissa jo Ylläkseltä marraskuun lopussa, ja kyllä siellä maailmancupissakin olisi mahdollava pärjätä.” Milkan tavoite on siis jälleen mitaleille pääsy sekä maailmancupin hyvät sijoitukset.

Tommi: ”EM-kisat tavoitteena, lähdetään hakemaan sijoitusta kymmenen sakkiiin, mahdollisuudet ovat realistiset. Ja tietenkin se, että pystyisi kiertämään koko maailmancupin olisi hienoa.”

Milka: ”Ensi kausi on pitkä. Arvokisakausi alkaa marraskuussa, tamikuussa on maailmancup Saksassa, sitten opiskelijoiden MM-kisat ja maaliskuussa EM-kisat. Harjoituskaudella pitää tehdä kovasti töitä.”

Milka, miten käy fysiotera-peuttiopintojen ensi kilpailukaudella?

”Opintoja olen tehnyt nopeampaa tahtia kuin aiemmin. Käytännössä minulla on kolme kurssia enää jäljellä, mitä pitää olla koulussa ja harjottelut lisäksi. Ne tulevat sitten luultavasti ensi kevällä, ja kesällä koitan tehdä niitä. En tiedä teenkö syksyllä, kun se harjoittelu on sellainen, että on oltava kuusi viikkoa yhteen putkeen. Opinnnot ovat menneet kuitenkin aika hyvin, ja ala on niin mieluista. Olen pitänyt tosi paljon harjoittelussa olemisesta. Siellä oppii niin paljon. On muutakin ajateltavaa kuin treenit. Nyt kun ei ole paljon aikaa treenata,

siitä nauttii ihan eri tavalla, kun sitten pääsee treenaamaan.”

Tommi, miten sovitat maatalousyrittäjyyden ja urheilun yhteen?

”Talvilajin harrastaminen sopii aika hyvin maatalousyrittäjyyden kanssa. Keväällä ja kesällä tehdään pidempää päivää, syksymmällä työt vähenevät jolloin on hyvä leireillä enemmän jne.”

Kaksin aina kaunihimpi

Milka ja Tommi kertovat saavansa tukea toinen toisistaan ja keskustelelevansa paljon urheiluun liittyvistä asioista. Lisäksi on mukavampaa lähteä kisoihin kahdestaan kuin yksin. Varsinais-Suomessa ei ole juurikaan muita hiihtosuunnistuskisoissa kävijöitä. Milka tiivistää avio-parin suhteen hiihtosuunnistukseen seuraavasti: ”On ihanaa saada tehdä sitä, mitä rakastaa, sellaisen kanssa, joka rakastaa samaa.” Onnea ja menestystä latu-urien valintaan ja muutenkin!

– Sari Scimone –

Urheilu harrastuksena Johanneksessa

Varhaisemman urheilutoiminnan uranuurtaja oli Revonsaaren voimistelu- ja urheiluseura Laine, joka merkittiin SVUL:n piiriin luetteloihin v. 1912. Seura toimi muutaman vuoden ajan.

Muita urheiluseuroja:

- Tikkalan Pyrintö, perustettu 1915 (SVUL, yleisurheilu, pyöräily, paini, voimistelu, hiihto ja jalkapallo)
- Johanneksen Mäenpojat ry., per. 1926 (TUL, yleisurheilu, hiihto, paini, nyrkkeily, jalkapallo ja voimistelu)
- Johanneksen Urheilijat/Voimistelu- ja urheiluseura Johanneksen Kireät, per. 1931 (SVUL, paini ja yleisurheilu)
- Kukkolan Pyrintö (TUL) perustettiin v. 1939.

Uuraasta ja Ravansaarelta mainitakoon paini- ja hiihtoseura Uuraan Vilpas, per. 1919 (TUL), v. 1931 perustettu Uuraan Voimamiehet (SVUL paini, nyrkkeily, uinti, yleisurheilu, luistelu ja hiihto) sekä Uuraan Urheilijat (SVUL).

Kaislahden ja Päätilän koulupiiriläisten kotiseutumatka Viipuriin 6.-8.7.2015 (ma-ke)

Majoittuminen Druzhba Hotellin uudistetuissa huoneissa. Matkan hinta 320 €/henkilö, sisältää viisumin ja puolihoidon. Maksu Kaislahden koulupiirin tilille FI78 5710 2140 0085 88. Matkan vastuullinen järjestäjä Neva Tours.

Matti Pentin jälkeläiset

Penttien sukutapaaminen järjestetään lauantaina 25.7. kello 11.00 Johannesjuhlien yhteydessä Liedossa.

Matti Pentin syntymästä tulee kuluneeksi 200 vuotta ensi vuonna. Tällöin on tarkoitus julkaista tarinallinen suku-kirja, jossa kerrotaan Pentin suvun jäsenten elämästä ja suvun jäsenten vaiheista. Kaikki suvun jäsenet ovat lämpimästi tervetulleita. Myös ennakkoon lähetetyt tiedot suvustamme otetaan ilolla vastaan sähköpostiosoitteessa anne@fandonia.fi. Katso myös facebook-ryhmä Matti Pentin jälkeläiset. Tervetuloa, nähdään Johannesjuhlilla heinäkuussa!

– Anne Pentti –

(Matti Pentin pojanpojanpojantytär, Simo Pentin pojanpojanpojantytär, Albert Pentin pojantytär ja Arvi Pentin tytär)

Johannes-Seuran ja Vistamatkojen matka

Karjalaisille kesäjuhlille Hyvinkäälle sunnuntaina 14.6.2015.

13.-14.6.2015

Karjalaiset kesäjuhlat

Tuutha siekii Hyvinkäälle!

Matkareitti

Lieto/Shell klo 5.40 – Turku linja-auto as. 6.00 (tilausajolaituri 9) – Paraisten th. 6.15 – Piikkiö/Shellin pys. 6.25 – Paimio/Vistamatkat 6.40 – Salo/Piihovi(tarvittaessa) 7.10 – Hyvinkää. Lähtö takaisin Hyvinkäältä päiväjuhlan jälkeen n. klo 17.00.

Matkan hinta 30 €. Ilmoittautumiset Liisa Katajainen puh.040 7410 425 tai matkatoimisto Vistamatkat Oy puh. 02 4775 600.

UUROAS VIIPURIN PORTTI MAAILMAN MERILLE

Kirjassa on lähes 300 kuvadokumenttia sekä asiantuntevaa tekstiä 27:ltä kirjoittajalta. Kirjan voi noutaa myös Johannekselaisen toimituksesta, jolloin säästyy postimaksut ja tulee myös hiukan tuettua omaa lehteä.

Uuraalaiset ry osallistuu 13-14.6. Hyvinkäällä vietettäville Karjalaisille kesäjuhlille omalla myynti- ja esittelypöydällä, samoin Liedossa 25.7. vietettäville Johannesjuhlille, sielläkin ollaan esittelemässä uuraalaista elämää ja myymässä siitä kertovia kirjoja ja videoita sekä tapaamassa sukulaisia ja ystäviä.

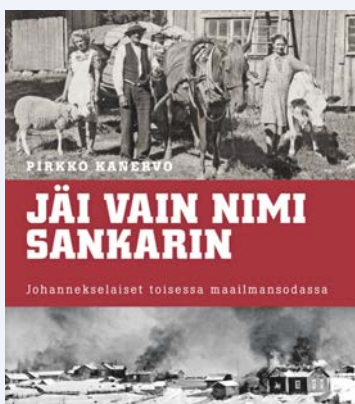
Autokorjaamo Testipiste M. Hiiri

Hallimestarinkatu 22
20780 KAARINA

Puh. (02) 243 5585
Faksi (02) 243 5100
Gsm (0400) 824 767
markku.hiiri@testipiste.fi

UUROAS VIIPURIN PORTTI MAAILMAN MERILLE

**Hinta: 35 €/kpl,
3 kirjaa 100 €.**

+ toimituskulut (nouto postista):
**9,30 €/kirja, 11,30 €/2 kirjaa,
13,30 €/3 kirjaa.**

Lähetys ulkomaille:
maakohtainen hinnoittelu.

Tiedustelut:

Johannes-Seura ry, Myllytie 1,
21500 PIIKKIÖ, puh. 02 4795 118,
email: johannesseura@elisanet.fi

Teoksen kirjoittaja Pirkko Kanervo on juuriltaan johannekselainen.

Johannekselainen

Johannekselainen ilmestyy n. 10 kertaa vuodessa

Kustantaja ja julkaisija:

Johannes-Seura ry

Toimisto:

Myllytie 1 (Kirkonkulma) 21500 Piikkiö, puh. 02-4795 118

Avoinna: keskiviikkoisin klo 12-17 ja kuukauden ensimmäisenä

ja kolmantena arklauantaina klo 10-15. (ks. sivu 2)

www.johannes.fi

sähköposti: johannesseura@elisanet.fi

Päätoimittaja:

Hannu Rastas, Saksantie 89, 21500 Piikkiö

Puh: 050-3541 363

Sähköposti: hannu.rastas@dlc.fi

Lehtitoimikunta:

Marjatta Haltia, Liisa Katajainen, Sari Scimone,

Kaija Sipilä ja päätoimittaja.

Lehden toimittajia:

Kaikki lukijamme, johannekselaiset ja heidän ystävänsä.

Ilmoitushinnat: 0,55 €/palstamm (perusteena 4-palstainen sivu, palstan maksimileveys 70 mm).

Säännöllisistä jatkuvista ilmoituksista alennus.

Kuolinilmoitukset: *Leveä palsta (Kapea palsta)*

- korkeus enintään 8 cm = 65 € (40 €)

- korkeus enintään 10 cm = 85 € (50 €)

- korkeus enintään 12 cm = 100 € (60 €)

Kiitosilmoitukset: 5 €.

Tilaushinnat vuonna 2015:

Vuosikerta 30 € Suomi ja Ruotsi, muut maat 35 €.

Piikkiön Osuuspankki FI54 4714 1020 0595 46.

Toimituksellinen aineisto:

Lukijoiden kirjoituksia ja kuva-aineistoa otetaan muokattavaksi julkaisemista varten tai julkaistavaksi sellaisenaan.

Vastuu ja päätökset julkaisemisesta ovat toimituksen. Julkaisemisen jälkeen alkuperäiset kuvat palautetaan, muu aineisto pyydetään.

Vastuu ilmoituksista:

Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoituksen poisjäämisestä tai muusta julkaisemisesta sattuneesta virheestä lehden vastuu rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

Taitto: Esa Haltia

Sata-Pirkan Painotalo Oy

Simo Hörkön sukuyhdistyksen retki Seilin saareen lauantaina 15.8.2015

Kutsumme myös Hörkön sukuseuran jäsenet mukaan.

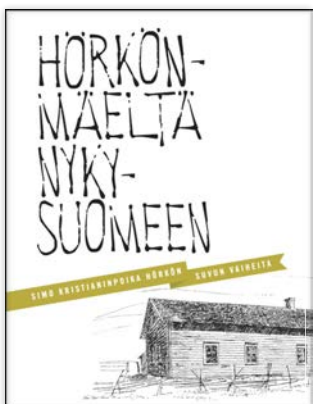
Luonnonkauneudesta tunnetulla Seilin saarella tutustumme oppaan johdolla saaren vaikuttavaan historiaan ja nykypäivään. Saari toimi vuosisatoja sitten spitaalisten ja mielisairaiden karkotussarena. Seilin saaren nykyinen puukirkko, joka rakennettiin 1733, toimi paikkana josta potilaat hakivat lohtua ja jossa he kuuntelivat Jumalan sanaa.

Retken hinta on 60 €. Hintaan sisältyy menomatkalla Sattmarkin kahvituvassa nautittava kahvi ja sämpylä, opastus- ja sisäänpääsymaksut Seilin kirkkoon, bussi- ja lauttamaksut sekä L'Escalessa nautittava saaristolaisateria.

Bussireitti seuraavasti: Porin linja-autoasema, Euran kautta Riihikosken pysäkillä, Piikkiön kirkko, Kaarinan Piispanristi, Turun linja-autoasema, Nauvo. Tarkempi aikataulu Johannekselaisessa heinäkuussa.

Matkalle mahtuu 40 henkeä. Ilmoittautuminen (huom. ruoka-allergiat) viimeistään keskiviikkona 29.7.2015.

Eira Laiho puh: 040 5129135 tai eira.laiho@dnainternet.net.

Hörkönmäeltä nyky-Suomeen

Simo Kristianinpoika Hörkön suvun vaiheita

Julkaisija:

Simo Hörkön Sukuyhdistys ry, 2015

Kirjan hinta 30 euroa

Tiedustelut:

Soile Suomi p. 050-3427600 /

soilemarja@gmail.com

Eira Laiho p. 040-5129135 /

eira.laiho@dnainternet.net